

3^a Cor bonum vocata pura et sancta conscientia jucunda et laeta mens, V, 453, 2 et seq.: *Omnes dies pauperis, mali: secunda mens quasi fuge convivium*. Cor bonum et optimum quid sit, XVI, 133, 1: *Hi sunt qui in corde bono et optima audientes, verbum retinent*. Ut fiat bonum, cor debet excoli, ejus fructus est cogitatio et sermo, X, 24, 2: *Sicut rusticatio de ligno ostendit fructum filius, sic verbum ex cogitatu cordis hominis*. Ager cordis seminandus bono semine, non malo, V, 426, 2. Cor bonum dabit homini optimum consilium, X, 256, 4. *Cor boni consilii statum tecum*. Ideo ipsum in duobus consulendum, *ibid.*, 257, 2.

4^a Cor totum Deo super omnia tradendum est, et quidem mane, X, 304, 1: *Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum*; XIV, 445, 2. Cur cor hominis imprimis sibi Deus deprecatur, VI, 200, 1 et seq.: *Præbe, fili, cor tuum mihi*. Divinis inspirationibus est aperiendum, I, 578, 2. *Radia mea aperta est secus aquas*. Est id orationi tradendum, aliis rebus tantum commodandum, X, 303, 2. Cor hominis solo Deo repleri potest, XVI, 544, 2: *Ostende nobis Patrem, et sufficit nobis*. Cor quantæ sit capacitatis, X, 564, 2. Est id unio cordi Christi, V, 422, 2. Id elemosynarii debent dare Deo primum, XVIII, 470, 1: *Semelipso dederunt primum Domino, deinde nobis*.

5^a Suis præparatio ad bonum pertinet ad salutem provenit a gratia Dei, V, 431, 1. Octo modis corda pulsant Deus ut ei sese præbeant, XXI, 88, 1. Cor penetrat et pervidet Deus, X, 377, 1: *Abyssum et cor hominum investigavit, et in astutia eorum excogitavit*; IX, 468, 1: *Omne cor intelligitur ab illo*. Cor Deo patet, Job, 609, 2: *Nonne ipse considerat vias meas, et cunctos gressus meos considerat?* 784, 1: *Scio quia omnia pates, et nulla te elat cogitatio*. Corda omnium angelorum, demonum et damnatorum, et cor hominum Deus in manu sua habet, V, 456, 1 et seq.: *Infernus et perditio eorum Domino, quanto magis corda futurorum hominum?* Cor regum in manu Dei est, XIV, 316, 2; Job, 293, 2: *Qui immutat cor principum populi terræ*. Est in manu Domini ut aqua, VI, 94, 1 et seq.: *Sicut divisiones aquarum, ita cor regis in manu Domini, quocumque voluerit, inclinabit illud*. A Deo fleclitur quocumque vult, *ibid.*, 256, 1, 2: *Cæsum sursum, et terra deorsum; et cor regum inservabile*. Cor regis in manu Dei esse, impletum in Cyro, IV, 206, 2. Item in Assuero, 399, 2. Cor ab altero nequit perspicui, VI, 349, 2. Ejus scrutatio ad plenam Dei providentiam spectat, V, 522, 2; VI, 95, 1: *Omnis via viri recta sibi videtur; appendit autem corda Dominus*; 228, 1: *Si dixeris: Vires non suppetunt, qui inspector est cordis, ipse intelligit, et servatorem animæ tuæ nihil fallit*. Quo igne cor a Deo probetur, V, 523, 2: *Sicut igne probatur argentum... ita corda probat Deus*. In corde Deus tribunal constituit, XVIII,

63, 1: *Testimonium reddente illis conscientia, et trahit se invicem cogitationibus accusant ibi sicut etiam defendentibus*. Id ei nequit mentiri, *ibid.*, 2.

6^a Quæ cordis munditia animi regis sibi conciliet, VI, 153, 1, 2: *Qui diligit cordis munditiam, propter gratiam laborum suorum, amicum habebit regem*. Quæ ratione id mundum reddere possimus, 154, 1. Quo pacto ejus puritas pareatur, XV, 148, 2. Cor mundum creare quomodo dicitur Deus, *Psalm.*, I, 340, 2: *Cor mundum orata in me, Deus*. Expurgatur verbo Dei, VI, 430, 1: *Omnis sermo Dei ignitus*. Cordis munditia parit munditiam et honestatem verborum, 152, 1, 2. Cordis mundum est hostia Deo, cur, XX, 94, 1, 2: *Religio munda... immaculatum se custodire ab hoc sæculo*. Id quomodo circumcidiendum sit, XII, 832, 2.

7^a Cordi inscribenda est misericordia et veritas, V, 74, 1, 2. Cor homini debet esse patens et apertum, XXI, 381, 1. Cordis et lingue concordia sit, Job, 262, 2. Hujus arcana caute servanda sunt, IX, 277, 1. Cordis dilatationis effectus, *Psalm.*, II, 315, 1: *Viam mandatorum tuorum cucurrit, cum dilatasti cor meum*. Cor sit placidum et quietum, VI, 350, 2. Cor justis qui affectus suos moderatur, est regnum in quo regnat Deus, 94, 1, 2.

V. QUID SIT COR MALUM ET DURUM. Cor malum quod dicitur, VI, 280, 4, 2: *Ætulum in nitro, qui cantat carmina cordi pessimo*. Tripliciter accipi potest, *ibid.*. Cor malevoli recte comparatur vasi fictili, 320, 2: *Quomodo si argenteo sordido ornare corde sociata*. Cor impiorum quomodo pro nihilo sit, V, 299, 2: *Argentum electum lingua justis, cor autem impiorum pro nihilo*. Quomodo id semper decreseat, *ibid.*. Ex corde impio et iniquo impietatis et iniquitatis fructus oriuntur, XIII, 423, 4: *Arasit impietatem, et iniquitatem mesuistis*.

Cor durum est superbum, obstinatum in malo impetens, IX, 133, 1: *Cor durum male habebit in novissimo*. Cordis duri pulchra hypotyposis, XVIII, 87, 2: *Secundum duritiam tuam et impetens cor, thesaurizas tibi iram*. In novissimo a Deo frangitur, IX, 133, 2. Est fucata, 155, 2: *Cor ingrediens duas vias, non habebit successus*. Hujus et cordis sapientis antithesis, 137, 2: *Cor sapientis intelligitur in sapientia*. Corla quomodo obduret Deus, *Psalm.* II: *Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra*. Cor superbum est ventus postilens, XII, 325, 1: *Suscitabo super Babylonem et super habitatores ejus qui cor suum levaverunt contra me, quasi ventum postilentem*.

CORE. Core fuit consobrini Mosis, filius Issar, II, 274, 1. Quare Deus ejus murmur permisit, 2. Quando id contigerit, *ibid.*. Core, Dathan, Abiron cur vocentur alieni, X, 463, 2. Core blasphemavit et quomodo, II, 278, 2. Ejus punitio, 2. Quomodo Core,

Dathan, Abiron a Deo sint castigati, X, 462, 2. An a demonibus flamma absumpti, *ibid.*. Filii Core ab hac punitioe excepti et miraculose servati sunt, II, 278, 2; 316, 2. Cum suis est damnatus, 279, 1. An vivus pervenerit ad infernum, *ibid.*. Core perditio praeludium fuit perditionis hereticorum, XX, 672, 1, 2. Ipse fuit eorum schema, *ibid.*.

CORINTHI. Corinthiorum sapientia, XVIII, 246, 1; 266, 2. Et superbia, 246, 2. Erant vita et moribus corrupti, 544, 1. Erant in Venere et gulam et idola, proclives, 297, 2; 341, 2; 352, 2. Erant in Paulum ingrati, 460, 4. Et tenaciores, 331, 2; 493, 1. Eorum schismata maxime ex baptismo orta sunt, 281, 2; 277, 1. Jackabant se de bonis Spiritus sancti, 371, 1. Illic ironice iridentur ab Apostolo, 280, 4; 281, 2. Eorum elatio ob sapientiam spirituales, 282, 1. Eorum schismata in cœna eucharistica, 357, 2. Paulus fuit iis copator, 284, 2. Ilorum mutatio ex ejus prædicatione, 431, 1. Illic eos sibi adsciscit iudices ad excommunicandum fornicarium, 286, 2. Corinthii dum post tempora apostolorum virgines suas velaverunt, 356, 1.

CORINTHUS. Corinthus duos habuit portus, a quo condita, dicta bimarum, XVIII, 246, 1. Ejus potentia, divitiæ, splendor, luxus, fastus, *ibid.*. Fuit imperium celeberrimum totius Græciæ, 392, 2. Erat metropolis Achaïæ et philosophia abundabat, XVIII, 344, 1. Multos hic Apostolus abundabat, XVII, 216, 2. Pauli tempore nondum episcopum habebat, 292, 2.

CORNELIA. Cornelia quanti a marito aestimabatur, I, 94, 2. Cornelia, Græcorum mater, filios suos esse dixit ornamentum, XIX, 207, 1.

CORNELII. Corneliorum familia et gens Romæ nobilissima fuit, multi Cornelii illustres referuntur, XVII, 229, 1, 2 et seq.

CORNELIUS TACITUS. Cornelii Taciti error circa Judæorum originem, XIX, 326, 1. Circa animum quo Agrippa mortuus est, XVII, 257, 1.

CORNELIUS CENTURIO. Cornelius centurio qualis esset, XVII, 230, 1, 2. An fuerit justificatus antequam Petrum accerseret, *ibid.*. Cur ergo ad eum missus S. Petrus, 231, 1. Ejus quatuor virtutes, 231, 2. Vidit visionem angeli corporalem, 232, 1. Servabat statuta orandi tempora, *ibid.*, 2. Ejus frequentia jejunia, 233, 1. Ejus commendatio a Judæis, 236, 1. Adorat S. Petrum, et quomodo, 238, 1 et seq. Quomodo in eum et domesticos ceciderit Spiritus sanctus, 243, 1. An dein creatus episcopus Caesariensis, 243, 2. Ejus domus est in ecclesiam conversa, 244, 1. An ipse primus ex Gentibus sit conversus, *ibid.*. Quoto anno Christi sit conversus, 245, 1.

C. Cornelius centurio Capharnaumensis an fuerit Hispanus, et Hispani prædicari, XVII, 244, 1.

CORNELIUS (S.) PAPA. S. Cornelius pontifex laudatur, quod gradatim, hoc est per singulos ortuum gradus ad pontificatus apicem conscenderit,

VI, 200, 2; VIII, 12, 2; XIX, 217, 2. Pontificatum non ambivit, IX, 222, 1; XVI, 480, 2. Stronum se confessionis ducem suis prebuit, XIV, 593, 1; XIX, 274, 1, 2. Ejus martirium et elogium, IX, 169, 1. Pingitur cum cornu a quo nomen accepit, XVI, 46, 1; XVII, 230, 1.

CORNELIUS MUTIUS. Cornelius Mutius, sacerdos illustris in Hollandia, pro martyrio Deum rogavit, XVII, 230, 1. A S. Cornelio petiti et huius martyrio assimilari, V, 253, 2. Eju, senis ab hereticis interfecti martyrium describitur, XIII, 158, 1. Ejus cruciatus et patiens silentium, XI, 634, 1.

CORNELIUS JANSENIUS. Cornelius Jansenius interpretandi soliditate excellit, XV, 14, 2. Solido et exacte in Joannem esse commentatus, XVI, 292, 2. Falso putat textum latinum *Ecclesiastici* græco esse adaptandum, ideoque ubi illo uberior est, non esse genuina verba Siracidis, IX, 40, 2.

CORNELIUS A LAPIDE. Cornelius auctor horum Commentariorum filius agricola, IV, 115, 2. Ejus in Commentariis in librum *Proverborum* methodus, V, 13, 1, 2. Cur prophetas exponere aggressus sit, ter Lovanis eos docuit, XI, 62, 1, 2. Ejus in hisce commentariis methodus, *ibid.*, 2 et seq. Ejus ad Deum oratio, 65, 2. Cur in minores prophetas commentarium scripserit, XIII, 222, 1. Ejus brevitatis, 224, 1. Ejus in Scripturis volutandis assiduitas, 235, 4, 2. Suam in iis intelligendis ob eorum obscuritatem fatetur incertam, *ibid.*. Deo, si quid in eis potest, acceptum referi, *ibid.*. Ejus ad SS. prophetas oratio, et aspiratio ad mortem pro Christo oppetendam, 194, 1, 2; 195, 4, 2. Ejus ad D. Paulum oratio, XVIII, 18, 2; XIX, 524, 2. Ejus in Belgarum affectus, veritatem in omnibus specat, XIX, 524, 2.

CORNIX. Cornix symbolum garrulitatis est, IX, 2, 6, 1. Est etiam amoris symbolum, cur, XII, 464, 1. C. r. u. nicum volatus a gentilibus observatus, 463, 2. C. r. u. nicus nubes cornici opimas dapes offerrent, *ibid.*.

CORNU. Cornu quid in Scriptura significet, Job, 363, 2. Cornu quatuor res denotantur, XII, 369, 2. Cornu symbolum est regni potentie, victoriae et glorie, X, 494, 2; 526, 1; XII, 718, 2; XV, 46, 1; XVII, 230, 1; XXI, 242, 1; 259, 2; *Psalm.* II, 385, 2. Symbolum est etiam divinitatis, XXI, 259, 4, 2. Cornu capitur pro fortitudine et ardentitate, XIII, 605, 1. In cornibus fortitudo tanquam est, *ibid.*. Cornu est insigne regni, 102, 2. Cornu symbolum fortitudinis et virium, XIV, 251, 1. Cornu capitur pro superbia, *Psalm.*, I, 493, 1. Cornu superbiae æque ac cornupetis rescecanda, IV, 424, 2.

Cornu dicitur Judæa propter tres causas, XI, 453, 1. Decem cornua patrum Judæi et Scriptura erunt, XII, 369, 2. Cornu David regnum Messie dicitur, *Psalm.*, II, 385, 2. Cornua altaris erant quatuor, XII, 827, 1. Per cornua altaris quid significetur, IV, 335, 2. Cornu salutis quod dicitur,

corpus est dare habendum, XVIII, 334, 1; 335, 2: Omnis qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet. Est labore exercendum, XIX, 230, 2. Laboribus et penitentia subiiciendum, V, 357, 2: Qui operatur terram suam, satiabitur panibus. Corpus labore vegetatur et roboratur, IX, 232, 2. Corporis exercitatio conducit sanctitati, X, 130, 2: In omnibus operibus laus esto velocis, et omnis infirmitas non occurrat tibi.

Esus fabrica docet hominem multa audire et pauca loqui, XX, 74, 1, 2. Id facile frenabit qui angam potest, 139, 1: Si quis in verbo non offendit, potest etiam freno circumducere totum corpus.

Corpus in castitate servandum. Castitate roboratur, libidine debilitatur, XVIII, 296, 2: Qui fornicatur, in corpus suum peccat, 333, 2. Corpus incoquinatum est tripliciter, VIII, 484, 1: Et cum essem magis bonus, venit ad corpus incoquinatum. Corpus integerrimum vivum Dei templum, ibid. Si lapidatum est, hostia vivens et sancta est, XVIII, 200, 2: 201, 1: Obsecro, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem.

6 Corpora Christo velut capiti servire debent, XVIII, 294, 2: Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt Christi. Sunt membra Christi, ibid. Et ideo magni sunt facienda, 297, 1: Empti estis pretio magno. Glorificate et portate Deum in corpore vestro.

V. CORPUS RESUSCITANDUM. — Tres causae sancti optent corporis dissolutionem, XIX, 14, 2: Desiderium habens dissolvi et esse cum Christo. Dum corpus sepelitur, seminatur, XVIII, 409, 1: Seminatur in corruptione, surget in incorruptione. In resurrectione reformabitur, XIX, 56, 1: Reformabit corpus humilitatis nostrae, configuratum corpori claritatis suae. Corpora resurgent in statum perfectiorem, XX, 487, 1; 489, 2 et seq. Corpus animale non erit in caelo, XVIII, 412, 2: Caro et sanguis regnum Dei possidere non possunt. Sed gloriosum consimile animae gloriosae, 409, 2 et seq. Surget in gloria. Corpora putrida resurgent ad majorem gloriam exemplo grani, 408, 2: Tu quod seminax non videris, nisi prius moriatur. Corporis resurrectione necessaria cum immortalitate animae connexa est, IV, 654, 2: Nisi enim eos qui ceciderant resurrectores speraret, superfluum videretur et vanum orare pro mortuis. Corporum translatio in die resurrectionis non fiet in instanti, XVIII, 413, 1, 2: In momento, in actu oculi, et mortui resurgent incorrupti. Corpus nostrum idem numero resurget, 413, 1: Operiet enim corruptibile hoc induere incorruptionem. Corpora sanctorum nonnullorum etiamnum hodie integra conspiciuntur, XI, 268, 2; XIII 44, 2.

Quatuor dotes corporis gloriosi, VIII, 338, 1: Fulgebunt iusti et tanquam scintillae in arundi-

noto discurrent, XI, 374, 2: XVIII, 410, 1, 2. Harum origo, VIII, 338, 1. Causa agilitatis est munditia, indeque subtilitas, 419, 1, 2: Attingit autem ubique propter suam munditiam, Subtilitatis origo, 444, 2. Quomodo corpus gloriosum potest esse simul subtile et palpabile, XVI, 280, 2: Palpate et videte quia spiritus carnem et ossa non habet. Corpora beatorum erunt lucida exteriori et interiori, XIII, 169, 1, 2: Qui autem docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti. Et tamen colorata, ibid. Corpora beatorum in die iudicii gloria donabuntur, XIV, 379, 2. Corporis resurgens sanitas octuplex, 610, 2. Corpus gloriosum sanctorum analogice est domus Dei, V, 249, 2.

Corpora damnatorum cur dicantur cadavera, XI, 767, 1: Et egredientur, et videbunt cadavera eorum. Scaten veribus mortalibus in terra, immortibus in gehenna, ibid. et seq. Corpora varia post diem iudicii, damnatos in gehenna torquent, X, 321, 1: Ignis, grandis, fames et mors, omnia haec ad vindictam creata sunt. Corpora damnatorum inconsumpta, Job, 432, 2: Luctique fecit omnia, nec tamen consumuntur.

III. CORRECTIO FRATRANA. CORRECTIO INCORRECTIO. I. CORREPTIONIS PROCEPTO ET NECESSITAS. — Correctio fraterna Iudeis procepta erat, II, 121, 2: Non oderis fratrem tuum, in corde tuo, sed publice argue eum. Correctio fraterna a Christo praecipitur, XV, 406, 1: Si autem peccaverit in te frater tuus, vade, et corrippe eum inter te et ipsum solum. Lex de ea lata, ibid. et seq. Nec solum ea locum habet in injuriis privatis, sed etiam in aliis peccatis in Deum admissis, ibid. An ea sit procepta, an duntaxat consilii, 406, 2. Quos obliget, an omnes fideles, an solos sacerdotes et superiores, 407, 1, 2 et seq. Correctio proximi quibus incumbit, Job, 299, 2: Audite ergo correptionem meam, et iudicium laborum meorum attendite. Ad eam omnes fideles tenentur, XV, 493, 1, 2. Haec de privata, non de publica correptione intelligenda sunt, ibid. Obligat solum in peccato mortali, ibid.

Quanta ejus sit necessitas, III, 340, 1, 2: XV, 408, 2. Eam docent elementa, XV, 408, 2. Sine increpatione homo in deum aberrat, V, 293, 1. Via vita, custodienti disciplinam: Qui autem increpationes rētingit, errat. Correctio adhibenda etiam ei cui scilicet non profutura, Job, 637, 2. Corruptum peccantes exempla, XV, 408, 4.

II. CORREPTIONIS COMMODA. — Quanta ea sit momenti, V, 346, 2 et seq.: Qui diligit disciplinam, diligit scientiam: qui autem odit increpationes, insipiens est. Eius utilitas, VI, 267, 1. Correctio vitiorum summum animae bonum, V, 477, 1: Qui abiicit disciplinam, despiciet animam suam; qui autem acquiescit increpationibus, possessor est cordis. Est velut inauris aurea, VI, 267, 4, 2 et seq.

Inauris aurea et margaritarum fulgens qui arguet sapientem et aurem obedientem. Eam suscipiens cor possidet ibid. Correptionem admittens aequo animo, gaudet animi pace, V, 345, 1. Ex illa sapiens proficit, 269, 2: Da sapienti occasionem, et addetur ei sapientia. Doce justum, et festinabit accipere. Ex ea gloriam consequitur, 392, 2: Qui... acquiescit arguenti, glorificabitur. Acris correctio initio mollis est, postea vitia extergit, VI, 282, 2. Correctio aperta praestat amori abscondita, 330, 2; 332, 1: Melior est manifesta correctio, quam amor absconditus. Correctio amici melior est quam blanditia adulationum, ibid. Correctio inimici utilis est quam amor amici vitia carpere non audentis, 331, 2. Correctio sapientis est velut sal, VII, 245, 2: Melius est a sapientia corripri, quam stultorum adulatione decipi. Si tempestive adhibita, hominem passim abreptum sibi reddit, VI, 266, 1. Ornat tam corripientem quam correctum, ibid. 2 et seq. Est velut pharmacum hominem restituens sibi et menti, IX, 536, 2: Corrippe amicum, ne forte non intellexerit, et dicat: Non feci; aut si fecerit, ne iterum addat facere.

III. QUAE CONDITIONES REQUISITAE TUM IN CORRIPIENTE, TUM IN CORREPTO. — 1° In corripiente. 1° Monitoris conditiones duae, dilectio et scientia, XVIII, 238, 2: Certus sum ego de vobis, quoniam et ipsi pleni estis dilectione, repleti omni scientia, ita ut possitis alterutrum monere, IX, 338: Priusquam interroges, ne vituperes quemquam, et cum interrogaveris, corrippe iuste.

2° Corripiens consideret an idem aliquando vitium non habuit, XX, 137, 1: Nolite plures magistri fieri... scientes quoniam majus iudicium sumitis; in multis enim offendimus omnes. Corripiens aliquod vitium in proximo, debet illud prius in se corrigere, V, 577, 2: Justus prior est accusator sui; XV, 206, 2: Quid autem vides festucam in oculo fratris tui, et trabem in oculo tuo non vides?

3° Corripiens alios, examinet se ante correptionem an id ex amore faciat, XVIII, 284, 2: Non ut confundam vos haec scribo, nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui; XIX, 307, 1: Argue, obsecra, increpa in omni patientia et doctrina. Non procedat ex ira, IX, 543, 2: Est correctio mendax in ira contumeliosa. Damna quae ex hac procedunt, 544, 1. Quo affectu corripienti sunt peccatores, 270, 1: Non incendas carbones peccatorum, arguens eos.

4° Correctio errantis efficaciam accipit ab humilitate, XVIII, 238, 2: Audacius scripsi vobis, fratres, ex parte, tanquam in memoriam vos reducens, propter gratiam quae data est mihi a Deo.

5° In correptione. Quomodo corrector monere debeat, XIV, 552, 1. Sit angelus, ibid. Correctio amici qualis esse debeat, VI, 331, 1, 2. Corripienti motus ex S. Augustino, XVIII, 571, 2. Item re-

gulae tres, 572, 1, 2. Sit prudens et discreta, quis in ea servandus ordo, XV, 408, 2: Si autem le non audierit, adhibe tecum adhuc unum vel duos. Is tamen certis casibus non debet exacte servari, ibid. Preceptum Christi de ordine in correptione servando non habet in haeretico locum, XIX, 339, 2: Haereticum haurientem post unam et secundam correptionem devota. Tres in correptione notandi canones, qui si serventur, non peccabitur in ejus ordine, XV, 409, 2. Ad correptionem requiritur charitas et discretio, 407, 2.

6° Sit levis et blanda, VI, 268, 1; 391, 1: Viri qui corripientem dura corvix contemnit, repentinus ei supervenit interitus. Sit modesta et suaviter, XX, 156, 2. Blandis lenienda est et cedienda, VI, 282, 2; 323, 2. Correctio mansueti cor sit grata, IX, 123, 2: Filt, in mansuetudine opera tua perfecte, et super hominum gloriam diligeris. Fiat ex amore, IX, 335, 2; XII, 736, 1. Item leniter, tempestive et opportune, ibid. Corripiens alium id faciat ex misericordia potius quam per iudicium dure increpando, XV, II, 571, 1, 2: Si proceperit fuerit homo in aliquo delicto, eos qui spirituales eris, huiusmodi instruit in spiritu lenitatis; XX, 122, 1. Corripiens alium ex ira sibi ipsi deleceus parit, IX, 544, 1. Si id faciat prudenter et leniter, erratum a peccato divertit, 545, 1, 2: Quam bonum est arguere quam irasci! Corripiens impatienter damna sustinet, VI, 30, 2.

7° Correctio sit mixta severitate et lenitate, III, 277, 2; IX, 154: Ne reberberis proximum tuum in casu tuo, nec relinças verbum in tempore salutis. Correctio severa vocatur vitibus, VI, 331, 4, 2. 8° Corripienti sunt peccantes secreto, IX, 535, 2. Melior privata quam publica, VI, 330, 2. Cur ea secreto faciendā, V, 287, 2: Odium suscitavit rixas; et universa delicta operit charitas.

9° Sit perseverans correctio, et in ea nec desperandum nec cessandum, XIX, 297, 4: Servum Domini oportet mansuetum esse ad omnes... cum modestia corripientem eos qui resistunt veritati, negando Deus delicti penitentiam.

IV. QUOMODO SIT ACCIPIENDA CORRECTIO. — 1° Correctio est amanda, Job, 300, 1. Correctores diligendi sunt, V, 34, 2. Corripiens est amicus ut medicus, VI, 139, 1.

2° Correctio benignè accipienda est, XIV, 552, 1, 2. Correptionem vir justus et sapiens benigne admittit, VI, 128, 2: Vir impius proccaciter obfirmat vultum suum; qui autem rectus est, corrigi vitium suum; qui autem liberat suscipit et amat, V, 259, 1. Argue sapientem, et diliget te, 292, 2. Eam libenter audivit inter sapientes agere gaudet, et honorari meretur, 477, 1.

3° Correctus obediat corripienti, VI, 266, 1, 2. Et agat ei gratias, ibid. Correctus se non excuset, sed culpam agnoscat, et de ea peniteat, IX, 547, 1. Correctus a superiore si culpam agnoscat, veniam statim obtinet, VI, 374, 2: Qui abscondit scelera

castrorum corde et corpore exempla, XVIII, 533, 1 et seqq. (Vide CAESTRUS, ROBERTUS, AFFRANUS).

VI. De cruce signo. — Cruce signasse videtur Christus panem ex quo Eucharistiam consecravit, XV, 555, 2. Per crucis signum suos benedixit, XVII, 67, 2. Crucis signum formatur in benedictione, XVI, 284, 1. Est erux passim efformanda, maxime in operis initio, ut eam efformabant primi Christiani, XVIII, 350, 2; XIX, 53, 1. 2. Crux a Christianis sepe per diem formatur, XXI, 164, 1. Crucis signo frangitur potestas demonis in cibos, XIX, 228, 2.

CRYPTAE. Cryptae cur in prisca templa Romae conspiciantur, XXI, 148, 1. Cryptas martyrum olim Romae visitabat S. Hieronymus, XII, 783, 2. Cryptae et catacombae sanctorum hodie a Christianis magna pietate Romae coluntur, XI, 268, 1, 2.

CRYSTALLUS. Crystallus quid sit, IV, 390, 2. Crystallus id est glacies, unde dicitur: crystallus gemma quod sit, X, 403, 2, 410, 1. Crystallus a gelu graecae, hebraicae a *cabulis* nomen habet, XI, 645, 1. Crystalli materia et origo, XXI, 406, 1. Unde nascatur, X, 403, 2; 410, 1. Ea est duplex, una e gelu congelata, altera fossilis, ubi nascatur, *ibid.* Crystallus gemma est durus et purus, XI, 645, 1. Alius est a chrysolitho gemma, XIII, 138, 2. Crystallus mirabilis in oppido Santareno in Lusitania, I, 686, 2.

CUBICULA. Cubicula in atria sacerdotum plurima orant, eaque dicebantur tum exedrae, tum thalami, tum gazophylacia, tum pastophoria, XII, 781, 2. Eorum erant ordines duo, et in singulis ordinibus triginta tria erant, XII, 807, 2.

In cubiculo cur orare Salvator iubeat, XV, 184, 1.

CUBITUS. Cubitus qualis mensura sit, I, 137, 1; 639, 1. Cubitus communis est pes, cum dimidio, XII, 858, 2. Vei continebat quinque palmos, 784, 1, 2. Cubitus est sesquipes, XVI, 643, 1. Cubitus, an quarta, an sexta pars stature hominis, XXI, 221, 2; 375, 2; 380, 1, 2. Cubitus est propria mensura stature humane, XV, 200, 2. Cubitus sacer profanum palmo excedebat, XII, 784, 1, 2; 825, 1.

CUCULUS. Cuculus cur sit avium probum, II, 215, 2. Cuculi eya sua supponunt in aliarum avium nidis: sunt sybolorum adulterorum, X, 244, 1. Cuculus prius veris nuntius, VII, 580, 2.

CUCURBITA. Cucurbita magna et frigidam fecit umbram, XIV, 581, 2. Cur pro cucurbita S. Hieronymus hederam vorerit, *ibid.* Ejus umbra mundi vanitatem notat, 59, 1. Cucurbita enigma, XII, 495, 4. Cucurbita symbolum praematurae incrementi, V, 385, 2 et seqq.

CULPA. 1. Culpa Dominus non est auctor, sedustus ordinator, X, 175, 2: Quasi lutum figuli in manu ipsius... sic homo in manu illius qui se fecit. Culpa gravior est etiam poena gehennae, 58, 2: Mors illius, mors nequissima, et utilis potius infernis quam illa.

2. Culpa sequitur peccantem, cumque iugiter pungit, V, 395, 1: Peccatores persequitur malum. Culpa fit poena, VIII, 517, 1: Ut scirent quia per quae peccat quis, per haec et largietur. Culpa et poena sunt fratres et comites, XII, 363, 1, 2: Vigilavit jugum iniquitatum mearum, XIV, 212, 4. Culpa omnis septuplicem habet poenam, IX, 221, 4: Non servatis mala in sulcis injustitiae, et non metes ea in sepiopium. Culpa et seminis similitudo, VI, 147, 2: Qui seminat iniquitatem, metet mala. Culpa minor alia majore castigatur, V, 502, 2: Contritionem praecedit superbia, et ante ruinam exaltatur spiritus. Pro culpa puniri est actus iustitiae, XX, 332, 2 et seqq: Melius est enim benefacientes (si volentes Dei iram) pati, quam male facientes. Culpa peccati post actum remanens est velut fundus ejus, V, 150, 1: Iniquitates suae capiunt inquitur, et funibus peccatorum suorum constringuntur.

3. Culpa per poenitentiam tollitur, sed non poena, XIII, 498, 2: Quis seil si convertatur et ignoscatur. Ejus confessio reconciliat offendentem cum offenso, VI, 374, 2: Qui... confessus fuerit scelera sua, et reliquerit ea, misericordiam consequetur. Culpa ob ingratitude peccatoris erga Deum plane non revocatur, XV, 416, 2 et seqq. Superata culpa non superbiendum, IV, 444, 1.

CULTUS. 1. A cultu: Deo in omnibus rebus est ordiendum, X, 219, 2: Bona animo gloriam reddere Deo, et non minus primitias manuum tuarum. Cultus Dei fideliter ante omnia querendus, V, 491, 1. Non est dolis impendendus, 136, 2. Cultus divinus aere Deo placet, X, 219, 2. Est basis et fundamentum reipublicae, 526, 4. Est signum electionis divinae, IX, 628, 1, 2. Cultus Dei est semen omnis felicitatis, XIV, 445, 2: Nunc autem semen pacis erit, Cultores et curatores sunt qui jugiter Deo assistunt et famulantur, XIII, 488, 1.

2. Cultus Dei polychrudino et decore promovetur, X, 435, 1. Cultus Deo gratissimus consistit in peccatorum fuga et custodia legis, 213, 1: Qui conservat legem, multiplicat oblationem. Non juvat in peccatis persistentes, 209, 2 et seqq: Unus orans, et unus maledicens cuius vocem exaudivit Deus? (Vide DEUS, RELIGIO).

3. Cultus sacrorum non fuit Hierosolymis tam elegans post reditum captivitatis, quam fuerat ante, XIV, 384, 2.

4. Cultus Deiparae in orbe varius est et multiplex, XVI, 37, 2. Cultus B. Virginis semper predest, V, 243, 1, 2. Praeservat a peccato et perseverantiae donum effugiat, IX, 657, 1. Cultores B. Virginis bene de suo salute sperent, V, 227, 1 (Vide MARI).

CUNCTATIO. Cunctatio in consilio predest, VI, 73, 1: Haereditas ad quam festinat ad principium, in novissimo benedictione carebit. Cunctatione opus est, cum periculum mora declinari potest, X, 131, 2.

CUNEGUNDIS (S). S. Cunegundis imperatrix

n. 8 in matrimonio virgo, et super ignem... famulas audivans, suam virginitatem probavit, I, 453, 1; II, 76, 1; XIII, 45, 2; XVIII, 272, 1; 301, 2. Facta vidua, sancte in monasterio vixit, XIX, 238, 2. Quomodo usque ad finem vita clericis usa, et in eo mori voluerit, I, 312, 1. Ejus mors et sepultura, XIII, 45, 2; XIX, 238, 2.

CUPIDITAS. I. CUPIDITATIS ORIGO, DIVERSAE SPECIES ET CHARACTERES.

1. Cupiditas unde in homine nascatur, XVI, 194, 2.

2. Cupiditas in homine triplex est, VI, 386, 1.

3. Cupiditas est stulta, et qui eam sequitur stultus est, VI, 387, 2: Qui confidit in corde suo, stultus est; 400, 1: Totum spiritum suum profert stultus.

4. Cupiditates quasi vinum inebriant hominem, IV, 228, 1: Et quomodo vinum potentem deceptit, sic erit vir superbus, quoniam inebriabitur in ea. 5. Cupiditas est insatiabilis, V, 69, 2; XVI, 358, 4: Qui bibit esse aqua haec, silet iterum. Praesertim opum cupiditas, V, 461, 1: Melior est parum cum timore Domini, quam thesauri magni et insatiabiles. Cupiditas est Charybdis insatiabilis, et velut ardens febris, et fera efferat, XIV, 228, 2. Cupiditas opum est belluina, V, 540, 2: Quid prodest stulto habere divitias, cum sapientiam emere non possit? Cupidus cur dicitur latus animus, VI, 385, 2 et seqq: Qui se faciat, et dilatat, jurgia concitat. Omnia capere desiderat, *ibid.* Cupiditas est velut meretrix, 5, 268, 1.

6. Cupiditas in homine per peccatum corrupto quanta sit vis, IV, 516, 1.

II. CUPIDITATIS PECCATI GRAVITAS. — Cupiditati obsequens crimine se obstringit, VI, 3, 4. Cupiditatis opum conservandarum quando sit peccatum mortale, IX, 342, 2: Fili, ne in multis sint oculus tui; et si dives fueris, non eris immunis a delicto. Cupiditibus obsequi cupiunt impij, V, 393, 1, 2. Desiderium si compleatur, delectat animam: delectantur stulti eos qui fugiunt mala. Cupiditas quaevis charitati contraria significatur per ignem alienum, II, 55, 2. Cupiditas sunt aquae furtivae, cur, V, 267, 1.

III. CUPIDITATIS EFFECTUS.

1. Cupiditas radix omnis peccati, XV, 139, 2 et seqq. Cupiditas radix omnium malorum ostenditur, Psalmi, I, 305, 2. Cupiditas quoniam sit radix omnium malorum, XIX, 259, 1: Radix omnium malorum est cupiditas. Nimia cupiditas opum et rerum delectabilium est causa malorum, XVIII, 638, 2: Qui deceptantur, semetipsos tradiderunt impudicitiae, in operationem immunditiae omnis, in avaritiam, XIX, 258, 1: Qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, et in laqueum diaboli, etc.

2. Cupiditas est mater avaritiae, VIII, 299, 1: Dixerunt enim cogitantes apud se non recte: Exi-

gnum et cum talio est tempus vite nostrae, et non est refrigerium in fine hominis, etc. Cupiditates sunt dii peccantium, XIII, 309, 1: Et argentum multiplicari ei, et aurum quae fecerunt Baal.

3. Cupiditati serviens rex vere servus est, V, 369, 2: Manus fortium dominabitur; quae autem remissa est, tributis serviet. Et serviens pessimis dominis servivit, X, 189, 2 et seqq. Cupidi pro puncto voluptatis se efficiunt mancipia diaboli, IV, 230, 2. Cupiditatibus addicti obturant aures suas disciplinae et monitis salutaribus, V, 242, 4.

4. Cupiditas innoxialis est omnis tristitiae causa, XIX, 260, 2: Quam (cupiditatem) quidam appetentes, erraverunt a fide, et inseruerunt se doloribus multis. Cupiditates contrariis penis puniunt Deus, XIV, 569, 2.

5. Cupiditas causa audaciae est, V, 579, 1: Patrem et matrem confundit audax.

6. Cupiditas est fons et origo discordiae, IX, 670, 1. Est iurgiorum mater, VI, 387, 1: Qui se jactat, et dilatat, jurgia concitat. Cupiditates insatiabiles, V, 69, 2; XVI, 358, 4: Qui bibit esse aqua haec, silet iterum.

7. Cupiditas est mater paupertatis, VI, 387, 1. Cupiditas est pauper, V, 379, 1: Est quasi pauper cum in multis divitiis sit; IX, 405, 2: Bona est substantia cui non est peccatum in conscientia, et nequissima paupertas in ore impij. Cupiditates sunt quasi panis submeritici, XIII, 382, 2.

8. Cupiditas seipsa perimit, V, 47, 1: Uiquequo... stulti ea quae sibi sunt noxia cupiunt? Est via quae videtur homini recta, et novissima ejus deducunt ad mortem, 416, 2. Cupiditatum quibus quis vivens servit, memoria etiam in morte recurrit, IX, 147, 2.

IV. CUPIDITATIS REFRENANDA, ET QUOMODO. — Cupiditas est nobis cohibenda, VI, 292, 2. Cupiditates sunt nobis abnegandae, XV, 375, 1 et seqq: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum. Cupiditas non debet dominari, sed famulari, X, 362, 4. Cupiditatibus debent imperare Christiani, XX, 90, 1, 2: Qui vicierit, dabo ei sedere mecum in throno meo, 244, 1. Si ei obsequaris, insolenscit; si resistas, mitescit, VI, 160, 1. Refrenans eam, sapiens est, 400, 1. Ejus rescacito verae sunt opes, X, 98, 1: Salus ea me in sanctitate iustitiae, melior est omni auro et argento. Cupiditas est innoxialis, ideo debet esse moderata, VI, 351, 2: Infernus et perditio nunquam implentur; similiter et oculi hominum insaturabiles. Cupiditatibus suis vim faciens, coronam in caelo promeretur, XV, 286, 2: Regnum caelorum vim patitur, et violenti rapiunt illud.

Cupiditatis initium est obsequendum, V, 447, 4. Cupiditates strenue sunt debellandae, Job, 182, 1. Cupiditates dum mortificantur, acrius exurgunt, IX, 91, 1: Fili, accedens ad servitium Dei, prepara animam tuam ad tentationem. Cupiditatis remedium unde petendum, XVI, 194, 2 (Vide AVARITIA, LIBIDO, PASSIO, CONCUPISCENTIA).

Alexandrinus praefuit scholae Alexandrinae, XIV, 492, 1. Praecipuus antagonistae Nestorii haeretici fuit, 371, 2. Contra Nestorium a B. Virgine fuit armatus, V, 209, 1.

Cyrillus apologorum moralium auctor quis fuerit, et qua aetate vixerit, an tribui possit S. Cyrillo Alexandrino, IX, 24, 2. Isti apologi morales a quo editi, et quam sint elegantes, V, 13, 2. S. Cyrillus Alexandrinus symbolis et apologis gaudet, IX, 26, 1. Scripsit in Prophetas minores, XIII, 222, 1. Egrege in Ioannem commentatus est, sed ejus libri quatuor intercederunt, quos supplavit Judocus Clitoveus, XVI, 291, 1. In Apocalypsin scripsit, XXI, 44, 1.

CYRILLUS HIERSOLYMITANUS. (SA S. CYRILLUS HIERSOLYMITANUS catechista fuit, XVIII, 576, 1.

CYRINUS. Cyrinus, Syriae praeses, quis fuerit, XVI, 56, 1.

CYRUS. 1. *Cyri nomen et educatio.* Varia Cyri etyma, IV, 205, 1. Quid nomen ejus significet hebraice, IV, 205, 1, 2. Hebraice vocatur Messias, XI, 547, 1. Quid graeco, *ibid.*, et 206, 1. Etymon ejus genuinum est Persicum, 206, 1. Lingua Persica significat solem, et sic dictus est a sole, VI, 54, 2; XI, 547, 1, 2. Cur vocatur avis, XI, 566, 1, 2. Unde emanaverit eum a cane esse educatum, IV, 205, 1, 2. A cane nutritus, venationis fuit studiosus, VI, 466, 1. Cum avunculo Dario et familia Aslyagis valde conjunctus fuit, XIII, 76, 1.

2. *Ejus labor et frugalitas.* Laborem suadebat, nec cenabat nisi prius corpus exercendo sudasset, IV, 206, 2; 207, 1; XIX, 230, 2. Sua manu agros et hortos excoluit, IV, 301, 1, 2. Ejus frugalitas, 362, 2. Ejus de sobrietate sententia, XIII, 12, 2. Quid dixit cum vinum sibi propinatum bibere renuit, VI, 241, 2; XIII, 343, 1. Ipse asino et Persae asinis assimilatur, XIV, 244, 2. Cur asinus et mulus in Scriptura dicitur, XI, 330, 2; XIV, 244, 2. Cur vir biga equitum, XIV, 332, 1. Erat bellicosus et quietis impatient, IV, 205, 1. Ejus vegeta senectus, X, 474, 2.

3. *Quomodo ceras suos ad labores efformavit,* XI, 368, 1. Ignavos milites exactorabat, XXI, 82, 1.

4. *Ejus vocatio.* Cyrus a Deo est electus, XI, 549, 1; 577, 1, 2. Est vir voluntatis Dei, XI, 566, 2. Fuit divinae vindictae administrator, 577, 2. Cur Deus exstiterit ejus affectum et voluntatem, IV, 206, 1. De eo Isaiæ oraculum, *ibid.*, et 2. Propheavit de eo Isaias decens et decem annis ante, XI, 547, 1. Ex Isaiâ praescire potuit suas de Babyloniae victorias, XII, 50, 2. Ipse hanc prophetiam legens ea animatus sumpsit audaciam Babylonium invadendi, *ibid.*

5. *Ejus religio et virtutes.* Deum verum agnovit, IV, 206, 2. Attamen verum Deum publice agnovisse non videtur, quia mansit in cultu idolorum, XI, 550, 1, 2. An publice Deum Judaeorum professus sit, 547, 1. Exemplar fuit omnium regiarum

virtutum, IV, 205, 2. Nihil admirabatur, XXI, 456, 2; 315, 2. Cambysen filium admonuit ut ad Deum in omni tractatione confugeret, XIV, 321, 2. Ejus tessera belli quae, 538, 1. Imperium a Deo inivit et cum eo vitam finivit, XX, 216, 2.

6. *A Cyro Babyloniae exercitio.* Cyrus et Darius quo actu Babylonem cepit, XXI, 299, 2 et seq. Per prima sua castra brevi et facile Cyrus Babylonem expegnavit, XII, 318, 2. Cepit hanc urbem diver tendo Euphratem, XIII, 75, 1. Illam occupavit ante Euphratem in varias lacunas derivato, XI, 271, 2. Omnia Babyloniae monumenta subvertit, 535, 1. Idola Babyloniae contrivit et avexit, 562, 1. Baltasarem regem per suos septem principes occidit, et Judaeos inde liberavit: septem ejus principes qui fuerint, XIV, 123, 1. Regnum Babyloniae ad Persas transtulit, XII, 314, 2. Quando regnavit in Perside, et quamdiu ut monarcha, XVI, 334, 2. Quo anno factus est monarcha, IV, 204, 1, 2; 205, 1. Quo anno cepit regnare et Babylonem expugnari, *ibid.* An ut monarcha regnavit septem annis, *ibid.* Tantum triennio fuit monarcha, XII, 368, 1; XVI, 334, 2. Quid de sole sibi in somnis astante somnavit de tempore vitae suae, X, 194, 2; IV, 207, 1. Jure a Deo accepto monarchiam invadere potuit, etsi magis in eo servierit propriae ambitioni, XI, 547, 1. Ex se erat pauper, sed a Deo factus est dives, IV, 205, 2. Ejus opes, XI, 549, 2. Ejus victoria et gloria, 549, 1; 577, 1, 2. Babylonem evertens dicitur beatus, XII, 300, 2. Sed ea eversa, postea fuit infelix, XI, 556, 1. Et factus est deinde vero pauperior, 549, 2.

7. *Judaeorum e captivitate Babylonica a Cyro liberatio.* Quo anno monarchia solverit captivitate Babylonicam, XIV, 368, 1. Faveit Danieli e Judaeis ob eum de se vaticinia, XIII, 75, 1. Primus rex Persarum Judaeos et Babylone liberavit, IV, 204, 1, 2; XVIII, 47, 1. A Judaeis nullam accepit pecuniam, sed eam ipse potius dedit ad fabricam templi, XI, 616, 1. Quomodo Judaeos extulerit, XII, 451, 2; 453, 2. Pacem Israel dedit contra Assyrios, dum Chaldaeos viciis victoribus Assyriorum, XIV, 121, 2. Ejus edictum ut Judaei se invicem juvent in reaedificando templo, IV, 207, 1. Cur veterit secundum templum tam alta extruxi quam prius, 218, 1. Babylone eversa, tam alius gentibus quam Judaeis videtur redeundi ad sua libertatem dedisse, XII, 205, 2; 716, 2.

8. *Fuit typus Christi,* IV, 206, 1; XI, 545, 2; 547, 1; XIV, 223, 1. Quomodo et quare vocatur Christus, XIV, 260, 1. Christi et Cyri inter se comparatio, XI, 545, 1, 2; 550, 1; 562, 1. Christi fuit imago, XVIII, 47, 1; XIX, 23, 1. Attamen non est Christus dux a Daniele predictus, XIII, 426, 2. Cur comparatur terrae germinanti, et pluviae caelesti, XI, 551, 2.

9. *Ejus clades a Scythis et mors,* XIII, 43, 1. Est a Tomyri regina casus, quo actu, IV, 431, 2; XIII, 87, 2. Ejus mors, XI, 548, 4. Creditur animae im-

ortalitatem, XI, *ibid.* Ejus somnium quo invitatur ut ad deos ascenderet, IV, 207, 1. In ejus epicuro quid fuerit inclusum, XII, 731, 2. Ejus

DACTYLUS. Dactylus palmae fructus digitis est similis, XVI, 173, 1. Dactylis vivunt praerique in Oriente, VI, 491, 1, 2. Dactyli cibus erant anachoretarum, et modo Afrorum, IX, 636, 1. Eorum dalecor et salebrifera, *ibid.*

DEMON. DIABOLUS, LUCIFER, SATANAS. 1. *DEMONIA ET DIABOLI VOCIS SIGNIFICATIONES, DEMONIA VARIA NOMINA.* — Demonia aeterna, IV, 279, 4. Demon unde sic dictus, et vox demonis quid proprie significet, XVII, 321, 2; XVIII, 324, 1; XX, 163, 1; 392, 2. Demon dicitur et *δαίμων*, id est *timere*, quia timorem incutit: licet verius *δαίμων* dicitur quasi *δαίμων*, id est *sciens*, *ibid.* Voces *δαίμων*, *demon* male sonant etsi etymon earum sit honestum, XI, 397, 2.

2. *Diabolus vox unde deducatur a δαίμων*, id est *calumnior*, XX, 391, 2. Diabolus idem est quod criminator vel accusator, XVI, 215, 1; 414, 2; XX, 666, 1; XXI, 247, 4. Idem est qui zabalus, IX, 103, 2.

3. *Hebraice diabolus vocatur satir*, id est hircus, XX, 393, 1. Dicitur calumniator, malus antonomastice, XV, 194, 1. *Sed libera nos a malo*; XVIII, 645, 4; XIX, 168, 2. *Fidelis autem Deus qui confirmabit vos et custodiet a malo.* Antonomastice significat Luciferum, XV, 417, 1. Lucifer princeps demonum, 251, 1, 2. *In principe demoniorum efficit demonia.* Per contemptum vocatur Beelzebub, IV, 43, 1, 2. Diabolus cur die atar nemo, VI, 360, 1: *Fugit impius nomine persequente.* Est Belial quem vicit Christus, XIV, 170, 2. *Non adficeit ultra ut pertranseat in te Belial.* Diaboli tria nomina, XXI, 240, 2. Diabolus draco, serpens antiquus, satanas antonomastice, XV, 305, 1, 2. Aptie vocatur bestia, II, 412, 2. *Daemon vocatur leo, aspis, regulus*, XI, 416, 1.

4. *In quo statu creati sunt demones.* — Daemon est in caelo creatus, XII, 707, 1. *In delictis paradisi dei fuiti*; 445, 1, 2. *Si enim Deus angelis peccatoribus non pepercit, sed rudentibus inferni detractos, in tartarum tradidit cruciandos.* Quomodo sit principium viarum Dei, Job, 769, 2. *Ipse est principium viarum dei.* Demones non sunt natura mali, XX, 660, 2. *Angeli vero qui non servaverunt suum principatum.* Creati sunt in gratia, XII, 708, 2. *Tu Cherub extensus posui te in monte sancto Dei*; XX, 669, 2. Ante lapsum fuerunt Cherubim, et pleni scientia, XII, 708, 2. Quomodo ante lapsum ambulaverit diabolus in medio lapidum ignitorum, 709, 2. Quoad tria signaculum fuit similitudinis SS. Trinitatis, 706, 2.

5. *Diabolus ibid.* Eum ut nomen suum colebant Persae, IV, 205, 2.

D

III. *DEMONUM LAPsus ET PECCATUM.* — Quomodo diabolus in veritate non steterit, XVI, 449, 1 et seq.: *Ille homicida erat ab initio, et in veritate non stetit.* Is ab initio quomodo peccavit, XX, 563, 2: *Ab initio diabolus peccat.* Quale ejus peccatum fuerit, *ibid.* Daemonum peccatum superbia, *Psal.* II, 424, 1: *Abconderunt superbi locum suum.*

6. *Rebellavit diabolus pro superbia, contra Creatorem,* XII, 710, 1: *In multitudinem negotiationis tuae repleta sunt interiora tua iniquitate, et peccasti.* Invidit mysterium unionis cum homine Filio Dei, XI, 291, 2. *Similis ero Altissimo.* Demonum peccatum fuit superbia, sed in quo ea sita fuerit, XI, 443, 2. In caelo Lucifer ambivit unionem hypostaticam cum Verbo, XV, 129, 2: *Si Filius Dei es, dic, etc.* Ejus lapsus in terram et infernum, XII, 710, 2: *In terram projeci te*; 711, 1. *Nihil factus es, et non eris in perpetuum.* De caelo deturbatus est sic ut fulgur, subito, violenter, velociter, manifeste, XVI, 447, 2: *Videbam Satanam sicut fulgur de caelo cadentem.* Mero representatur, XVI, 230, 1.

7. *DEMONUM LOCUS, NUMERUS, HIERARCHIA.* — 1. *Vocantur militum caeli, quia modo ere versantur,* XI, 361, 2: *Visitabit Dominus super millitiam caeli in excelsis.* Eorum plurimi sunt in aere, XX, 661, 1, 2: *Non servaverunt suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium.* Is aer plenus est, XVIII, 000, 2: *In quibus aliquando ambulastis ... secundum principem potestatis aëris hujus,* 674, 1. Diaboli locus est aer, XI, 759, 1: *Caelum sedes mea, terra autem scabellum.* Proprie in caelo aereo dominatur, XXI, 240, 1: *Et visum est aliud signum in caelo, et ecce draco magnus.* Cur diabolus in hoc aere vagari gaudeat, XV, 236, 2: *Venisti huc ante tempus torquere nos.* Eorum multum sunt in inferno, XVI, 434, 2. Illi gaudium est in inferno non relegari, *ibid.* Delectatur diabolus locis spurcis, et spurca assumit corpora, 434, 1. Cur ut in porcos ingredi permittenter rogavit, 435, 2: *rogavit eum, ut permittet eis in illos ingredi.* Quomodo porcos in mare egerunt 436, 1. Cur amet porcos diabolus, XX, 469, 2. Cur demones adament sepulchra, XI, 743, 2: *Qui habitant in sepulchris, et in detubris idolorum dormiunt.*

8. *Cur vocentur legio,* XVI, 134, 2. Alii sunt Persici, Medici, Africi, alii australes, meridionales, etc., IV, 280, 1.

9. *Inter eos alii sunt principes, alii inferiores,* XV, 251, 2: *In principe demoniorum efficit demonia.* Inter eos alii potestates, alii sunt principi-